

Nyáron ez volt a Budapesti Állatkert szóvivőjének a szlogenje, amikor kánikula idején gyümölcsökkel etették a ZOO Park lakóit. Némi ellentmondást érezkeltem a jegesmedve magyarsága miatt, de aztán megnyugodtam, Gerzson hallgat a gondozója szavára, aki ugyebár biztosan honfitársunk, így a „hypózott” maci hovatartozása sem lehet kérdéses.

Buksival viszont baj lesz. Ő ami kutyánk, bár, ahogy elnézem, immár „nem a mi kutyánk kölyke”, ugyanis rá, ellentétben a jegesmedvével adót fognak kivetni. Tényleg, ha belegondolunk éppen itt volt az ideje, hiszen családunk kutyája nyolc éve éli adómentes életét, azért ez meglehetősen könnyelmű dolog, legalábbis az állam szemszögéből. Mivel Buksi nem rendelkezik önálló jövedelemmel, ezért valószínűleg mi fogjuk kifizetni a rá kirótt adót jövőre, ő pedig semmit sem fog tudni ebből, bár próbáltam neki elmagyarázni, hogy immár pofátlanul sokba kerül nekünk.

Fajtáját tekintve keverék, nem vezet vak embert, nem ment ki senkit a romok alól és nem tartozik a jegesmedvével ellentétben az úgynevezett magyar fajták közé sem. Ráadásul

nem ivartalanított, így még ez a kiskapu is bezárult, de így legalább emelt fővel mehet a kutya futtatóra a többi potens eb közé. Ha puli-mudi keverék lenne, akkor is póruul járna, hiszen nem fajkutya, így újfent mehetne az adózó kutyák közé. Buksi persze nem ilyen keverék, hanem a fene tudja milyen.

Ránézésre és természetesen az erdélyi kopóhoz hasonlít, szép, arányos és harmonikus testalkatú. Idegrendszerre fantasztikus, barátságos a gyerekekkel is, játékos és szelíd, ráadásul rendszeresen oltatják, óvják, védik, szeretik a gazdái, vagyis mi.

Mivel nem vizsla, vagy puli, netán komondor, ezért aztán fizetni fogunk, mint a katonatiszt, hiszen a város szintén él az ebadó lehetőségével. Örülhetünk neki, hogy nem tartozik a veszélyes fajták közé, mert akkor aztán még komolyabb sarcot szedne az önkormányzat tőlünk. Sajnos nem az állatmenhelyről hoztuk, mert „csak” a vásárba kaptuk ingyen elvihető kiskutyaként, bár gondolom nagyjából ott kötött volna ki, ha nem visszük haza, de ez most szintén nem számít. Ennek okán sem lehet adómentes a drága.

Tulajdonképpen nem (csak) az éves szinten hatezer forinttal van baj, hanem a szemlélettel. Kicsit furcsa a fejtétel a kutyák körében, gondolom a nem fajkutya tartók anyagi helyzete nagyságrendekkel jobb, mint a tenyésztőktől komoly pénzeken elhozott magyar fajtákat tartóké. Bizonyára jól tesz majd a rendelet a kutyatartásnak is, úgy an bloc, hiszen az ebek egy részét így is kidobták az utcára (jobb esetben), csak meg kell nézni az állatmenhelyeket, zsúfolásig telítettek velük.

Talán fontosabb lenne az, hogy a kutyatartás körülményei javuljanak, ne az állam és az önkormányzatok bevételei – vagy legalábbis ne ebből a száználmas sarcolásból. Ehhez pedig az kellene, hogy ne a kutya fajtájával, hanem a tartás körülményeivel foglalkozzunk. Ne adóalanyként kezeljék a kutyatulajdonost, hanem olyan személyként, aki érző, gondolkodó élőlényt tart magánál, ennek okán az a fontos, hogy a kutya egészséges, jó körülmények között él és szeretetben. Ha már a jegesmedve megteheti ezt, talán nem lenne olyan nagy kérés az egész.